НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Центр правового забезпечення розвитку науки і технологій

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою Науково-дослідного
інституту інтелектуальної власності
НАПрН України
Голова Вченої ради _____ Н.М. Мироненко
Протокол № 9 від 24.10 2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЄВРОПЕЙСЬКА ПАТЕНТНА СИСТЕМА

рівень вищої освіти третій (освітньо-науковий)рівень

галузь знань 08«Право»
/шифр і назва/

спеціальність 081«Право»
/шифр і назва /

вид дисципліни за вибором
(обов'язкова / за вибором)

Розробник завідувач сектору комерційних позначень к.ю.н., доцент Чомахашвілі О.Ш.
(посада, науковий ступінь, вчене звання)

Київ – 2020 рік

ВСТУП

Анотація навчальної дисципліни

Як зазначає Ж.В. Бабич, патентні питання виявилися занадто складною проблемою в контексті регіональної економічної інтеграції. Створення системи Європейської патентної конвенції стала всього другим випадком використання механізму розширеного співробітництва. очевидно, що особлива процедура переходу не всіх відразу, а тільки декількох країн-членів ЄС до більш тісної взаємодії була використана як крайній захід. Формування прогресивних механізмів заперечування прав на регіональні патенти є об'єктивною необхідністю для подальшого розвитку співробітництва держав з питань інтелектуальної власності, регіональної патентної кооперації, а також інноваційних процесів в економіці. Правові основи функціонування Європейської патентної системи та Європейського патентного відомства зокрема є цікаві та важливі для дослідження у зв'язку з вже доведеною часом практичністю та ефективністю.

Метою навчального курсу є розглянути правовий статус Європейського патентного відомства, а саме окреслити правові основи діяльності крізь призму унікальності цього органу на основі чого запропонувати шляхи співпраці держави-України з Європейським патентним відомством.

Зусилля щодо встановлення міжурядового співробітництва щодо патентних процедур у Західній Європі відносяться ще до 50-х років і до планів, спрямованих на усунення дублювання роботи патентного відомства по проведенню пошуку і експертизи патентних заявок.

Європейське патентне відомство (ЄПВ) було засновано на Європейській патентній конвенції, що набрала чинності 7 жовтня 1977 року. Всі держави-учасники Європейської патентної конвенції є також сторонами Паризької конвенції про охорону промислової власності і Договору про патентну кооперацію. ЄПВ, штаб-квартира якої перебуває в Мюнхені (Німеччина), а філіали в Гаазі, Берліні та Відні, має майже 4000 співробітників, розподілено на п'ять генеральних директоратів. Воно розглядає заявки і видає патенти від імені Договірних держав, зазначених у Європейських патентних заявках. ЄПВ самофінансується з 1981 року.

У межах системи міжурядового співробітництва, введеного цією Конвенцією, наявна можливість подати одну патентну заявку однією з трьох офіційних мов (англійською, французькою і німецькою) і одержати таким чином Європейський патент, що діє в одній, кількох або всіх 17 Договірних державах. До введення в дію цієї Конвенції для одержання охорони на винахід у кількох країнах регіону необхідно було подати окремі заявки до кожної з цих країн.

Конвенція створила систему законодавств, загальних для Договірних держав, та уніфіковану процедуру видачі патентів. ЄПВ здійснює експертизу заявок щодо формальних вимог, підготовку звітів про пошуки та їх публікацію, а також експертизу патентних заявок на відповідність вимогам до патентоздатності по суті, а саме новизну, винахідницький рівень і промислову застосовність.

Усунення дублювання роботи, пов'язаної з розглядом заявок, веде до зменшення витрат не тільки для заявника, а також і для патентних відомств Договірних держав. Разом з тим Договірні держави зберігають національні патентні відомства і розглядають національні заявки, подані заявником.

Європейське патентне відомство є одним з Міжнародних пошукових органів і Органів попередньої експертизи в межах РСТ. Воно є також міжурядовою

організацією промислової власності, на яку покладені певні функції в межах Будапештського договору [2].

Угода про ділові відносини і співробітництво була укладена між ВОІВ і Європейською патентною організацією 17 травня 1978 року. Співробітництво між Європейським патентним відомством і Міжнародним бюро завжди було тісним. Це особливо необхідно щодо операцій у межах РСТ.

1. Опис навчальної дисципліни

Галузь знань, напрям підготовки, спеціальність, рівень вищої освіти		
Галузь знань	08 «Право»	
Спеціальність	081 «Право»	
Рівень вищої освіти	третій (освітньо- науковий) рівень	
Характеристика навчальної дисципліни		
Вид	вибіркова	
Загальна кількість годин	**20**	
Кількість кредитів ЕКТS	**1**	
Кількість модулів	**2**	
Кількість змістових частин	**2**	
Загальна кількість годин **30**		
Форма контролю	**залік**	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форми навчання		
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Рік підготовки	**2**	**2**
Семестр	**4**	**4**
Лекційні заняття	**12**	**4**
Практичні, семінарські заняття	**8**	**2**
Самостійна робота	**10**	**24**
Кількість тижневих аудиторних годин для денної форми навчання	**4**	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Розглянути структуру законодавства з промислової власності Європейської патентної організації. До основних нормативних документів слід віднести: Patents, Convention, 05/10/1973 (10/12/1998) Convention on the Grant of European Patents (European Patent Convention) [of 5 October 1973] (text as amended by the act revising Article 63 EPC of 17 December 1991and by decisions of the Administrative Council of the European Patent Organisation of 21 December 1978, 13 December 1994, 20 October 1995, 5 December 1996 and 10 December 1998) Конвенція про видачу європейських патентів (Європейська патентна Конвенція) від 5 жовтня 1973 року (з наступними змінами); Patents (Convention), Regulations, 05/10/1973 (13/12/2001) Implementing Regulations to the Convention on the Grant of European Patents (of 5 October 1973 as last amended by Decision of the Administrative Council of the European Patent Organisation of 13 December 2001 Інструкції стосовно здійснення Конвенції про видачу європейських патентів від 5 жовтня

1973 року (з наступними змінами) Patents, Protocols, Protocols on Centralisation & Recognition, 05/10/1973; Protocol on the Centralisation of the European Patent System and on its Introduction (Protocol on Centralisation) (of October 5, 1973) and Protocol on Jurisdiction and the Recognition of Decision in Respect of the Right to the Grant of a European Patent (Protocol on Recognition) (of October 5, 1973) Протокол про централізацію Європейської патентної системи та його введення (Протокол про централізацію від 5 жовтня 1973 року і Протокол про юрисдикцію та визнання рішення відносно права на видачу європейського патенту (Протокол про визначення) від 5 жовтня 1973 року.

2.2. Завдання навчальної дисципліни

У результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен

1. **Знати:** організаційну структуру Європейського патентного відомства. Європейське патентне відомство має подвійну структуру: адміністративну і функціональну.
2. **Вміти:** обґрунтувати наукову позицію щодо проблемних та колізійних правових питань охорони патентних прав.

2.3. Співвідношення результатів навчання дисципліни із програмними компетентностями

№	Програмна компетентність	Відповідність дисципліни компетентності
	ЗК – загальна компетентність	
ЗК 1		+
ЗК 2	*Навички використання новітніх інформаційних і комунікаційних технологій*	+
ЗК 3	*Здатність проведення самостійних досліджень на сучасному рівні*	+
ЗК 4	*Здатність до пошуку, оброблення на аналізу інформації з різних джерел*	+
ЗК 6	*Здатність працювати в міжнародному науковому просторі*	+
ЗК 7	*Здатність розробляти та управляти науковими проектами*	+
ЗК 11	*Уміння кваліфіковано відобразити результати наукових досліджень у наукових статтях та тезах, опублікованих як у фахових вітчизняних виданнях, так і у виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз*	+
	ФК – фахові компетентності	
ФК 1	*Здатність формулювати наукову проблему, робочі гіпотези досліджуваної проблеми, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики*	+
ФК 4	*Здатність до опрацювання та аналізу інформації для правового дослідження;*	+
ФК 7	*Вміння формулювати та обґрунтовувати юридичні висновки, пропозиції, рекомендації*	+
ФК10	*Здатність до написання наукового дослідження з правової проблематики або статті у фахове видання.*	+
ФК11	*Достатнє знання іноземної мови для читання, писання та*	+

	представлення статей, а також спілкування з іншими науковцями та практикамц	

2.4. Результати навчання за дисципліною:

Результат навчання (1. знати; 2. вміти; 3 - комунікація; 4. автономність та відповідальність)		**Форми (та/або методи і технології) викладання і навчання**	**Методи оцінювання та пороговий критерій оцінювання (за необхідності)**	**Відсоток у підсумковій оцінці з дисципліни**
Код	**Результат навчання**			
1.1	*Знати*: правові та організаційні засади набуття, здійснення та захисту об'єктів промислової власності в ЄС, функціонування Європейського патентного відомства	*лекція, семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*10%*
1.2	*Знати*: підходи щодо формування Європейської патентної системи	*Лекція, семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*10%*
2.1.	*Вміти:* досліджувати та робити висновки щодо змісту правових концепцій, доктрин тлумачення сутності патентних систем	*Лекція, семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*15%*
2.2.	*Вміти:* обґрунтувати наукову позицію щодо необхідності модернізації патентної системи; аналізувати особливості розбудови патентних систем в ЄС та її державах-членах	*Лекція, семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*10%*
3.1.	Грамотно і точно *формулювати та висловлювати* свої позиції, належним чином їх обґрунтовувати та брати участь в аргументованій професійній дискусії при аналізі проблем у напрямі модернізації патентної системи в Україні в аспекті Європейської інтеграції	*Семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*10%*
3.2.	*Брати* участь в обговоренні дискусійних питань правозастосування в процесі модернізації патентної системи України в євроінтеграційному аспекті	*Семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*10%*

4.1.	*Аналізувати* інформацію з першоджерел, оцінювати її з позицій наступності та новизни, використовувати сучасні інформаційні технології і бази даних при визначенні напрямів модернізації патентної системи України з урахуванням розвитку Європейської патентної системи	*лекція, семінарське заняття, самостійна робота, експрес опитування, підсумкова контрольна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, розв'язання задач, наукова робота*	*10%*
4.2.	*Визначати та досліджувати* проблеми, застосовувати отриманні знання для постановки та розв'язання наукових і практичних завдань пов'язаних з модернізацією патентної системи України; *здійснювати пошук* шляхів удосконалення її удосконалення, враховуючи євроінтеграційний шлях розвитку України та кроки щодо розбудови Європейської патентної системи	*Лекція, семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, розв'язання задач, наукова робота*	*10%*
4.3.	*Формувати* правові позиції для розв'язання проблем і практичних ситуацій у сфері удосконалення патентного законодавства та модернізації патентної системи України з урахуванням досвіду ЄС	*Лекція, семінарське заняття, самостійна робота*	*Експрес опитування, тестування, доповіді, наукова робота, розв'язання задач*	*15%*

2.5. Співвідношення результатів навчання дисципліни із програмними результатами навчання

Результати навчання дисципліни (код) / **Програмні результати навчання (назва)**	**1.1**	**1.2**	**2.1**	**2.2**	**3.1**	**3.2**	**4.1**	**4.2**	**4.3.**
Програмні результати навчання (Спеціальність 081 «Право»)									
ПРН 5 *Вміння спілкуватися в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в галузі наукової та професійної діяльності, в тому числі і на міжнародному рівні, демонструючи системний науковий світогляд та культурний кругозір*					+	+			
ПРН 9 *Здатність професійно презентувати результати своїх досліджень на міжнародних наукових конференціях, семінарах, практично використовувати іноземну мову (в першу чергу - англійську) у науковій, інноваційній діяльності, у сфері інтелектуальної власності, а також у педагогічній*					+	+			

діяльності									
ПРН 13 *Вміння кваліфіковано відображати результати наукових досліджень у наукових статтях, опублікованих як у фахових вітчизняних виданнях, так і у виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз*			+		+				
ПРН 14 *Здатність використовувати сучасні інформаційні та комунікативні технології при спілкуванні, обміні інформацією, зборі, аналізі, обробці, інтерпретації джерел; здійснювати публікацію джерел з дотриманням основних археографічних правил*					+	+			

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Модуль 1. Тема 1. Право інтелектуальної власності на винаходи в Європейському Союзі

Об'єкти винаходу, яким надається правова охорона. Суб'єкти прав на винаходи. Умови патентоздатності винаходу. Умови надання правової охорони винаходу. Рівень техніки. Патент. Строки дії патентів. Обсяг правової охорони, що надається патентом.

Права на одержання патенту на винахід. Право на одержання патенту на службовий винахід. Право першого заявника.

Порядок одержання патенту на винахід. Оформлення заявки в Європейське патентне відомство. Вимоги до документів заявки. Вимоги щодо єдиності під час складання заявки на винахід. Дії, які вважаються використанням винаходу. Формула винаходу. Дата подання заявки. Пріоритет. Експертиза заявки. Відкликання заявки. Перетворення заявок.

Тема 2. Право інтелектуальної власності на промислові зразки в Європейському Союзі

Промисловий зразок як об'єкт правової охорони. Об'єкти промислового зразка. Об'єкти, що не можуть отримати правову охорону як промислові зразки. Суттєві ознаки промислового зразка.

Законодавство у сфері охорони промислових зразків. Гаазька конвенція про міжнародну реєстрацію промислових зразків. Гаазька угода про міжнародне депонування промислових зразків.

Процедура патентування промислових зразків. Право на одержання патенту на промисловий зразок. Умови надання правової охорони промисловому зразку. Умови патентоспроможності промислового зразка. Строк дії патенту на промисловий зразок. Дострокове припинення дії патенту на промисловий зразок. Обсяг правової охорони, що надається патентом на промисловий зразок.

Порядок одержання патенту на промисловий зразок. Заявка на промисловий зразок. Пріоритет. Експертиза заявки на промисловий зразок. Відкликання заявки на промисловий зразок. Процедура міжнародної реєстрації промислових зразків.

Публікація, реєстрація та видача патенту на промисловий зразок.

Оскарження рішення за заявкою на промисловий зразок.

Права та обов'язки, що випливають з патенту на промисловий зразок. Використання промислового зразку. Дії, які не визнаються порушенням патентних прав. Право попереднього користування. Примусова ліцензія.

Порушення прав власника патенту на промисловий зразок. Способи захисту прав на промисловий зразок. Припинення дії патенту на промисловий зразок та визнання його недійсним.

Тема 3. Право інтелектуальної власності на комерційні найменування в Європейському Союзі.

Правова охорона комерційних найменувань. Співвідношення понять «комерційне найменування», «фірмове найменування», «найменування юридичної особи».

Умови надання правової охорони комерційним найменуванням. Суб'єкти прав на комерційні найменування. Підстави виникнення прав інтелектуальної власності на комерційне найменування. Види майнових прав інтелектуальної власності на комерційні найменування. Особливості передачі майнових прав на комерційне найменування.

Захист прав на комерційні найменування. Припинення чинності прав інтелектуальної власності на комерційне найменування.

Тема 4. Право інтелектуальної власності на торговельні марки в Європейському Союзі.

Поняття та функції торговельних марок. Торговельна марка як об'єкт правової охорони. Види торговельних марок. Нетрадиційні торговельні марки. Добре відомі торговельні марки. Визнання марки добре відомою.

Законодавство України про охорону прав на торговельні марки. Положення Паризької конвенції про охорону промислової власності, що стосуються торговельних марок. Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків. Договір про закони щодо товарних знаків. Переваги Мадридської системи міжнародної реєстрації торговельних марок. Порівняння Мадридської Угоди про міжнародну реєстрацію знаків і Протоколу до цієї Угоди. Міжнародна класифікація товарів і послуг для реєстрації знаків (Ніццька класифікація). Міжнародна реєстрація торговельних марок.

Умови надання правової охорони торговельній марці. Підстави для відмови в наданні правової охорони торговельній марці. Оформлення прав інтелектуальної власності на торговельну марку. Обсяг правової охорони, що надається свідоцтвом на знак для товарів і послуг.

Заявка на знак для товарів і послуг. Експертиза заявки. Внесення змін до заявки. Поділ заявки. Відкликання заявки. Пріоритет. Публікація про видачу свідоцтва на знак для товарів і послуг. Державна реєстрація торговельної марки. Оскарження рішення за заявкою. Реєстрація прав на торговельну марку іноземними особами або особами без громадянства.

Змістовий модуль 2.

Тема 5. Правова охорона доменних імен в Європейському Союзі

Доменні імена. Співвідношення понять торговельної марки та доменного імені. Особливості охорони прав на доменні імена. Кіберсквотінг та захист від нього.

Тема 6. Організаційно-правова основа діяльності Європейського патентного відомства та досвід співпраці між вітчизняним патентним відомством та європейським.

Розглянемо організаційну структуру Європейського патентного відомства. Європейське патентне відомство має подвійну структуру: адміністративну і функціональну.

Адміністративна структура є ієрархічною. Верхній рівень обіймає Президент та п'ять Віце-президентів, яким підпорядковані п'ять Головних Управлінь. Головні Управління мають свою ієрархічну структуру.

З іншої сторони, функціональна структура ЄПВ є децентралізованою. До її складу входять відділи (або палати), які відповідають за реалізацію відповідних процедурних дій. Кожен відділ має визначену кількість функціональних підрозділів. Підрозділи відповідають за обробку справ, які надійшли на визначеному етапі та мають можливість самостійно приймати остаточні рішення від імені ЄПВ.

Отже, відсутній механізм підготовки рішень на рівні на рівні відділів, з наступним затвердженням їх адміністрацією. Відповідальність в ЄПВ децентралізована і розділена між підрозділами.

Важливим питанням є співробітництво України з Європейським Союзом у досліджуваній сфері. В Україні продовжується реалізація проекту технічної допомоги Європейського Союзу TWINNING «Посилення правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності в Україні»

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма				заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		л	п	с.р.		л	п	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1								
Змістовий модуль 1.								
Тема 1. Право інтелектуальної власності на винаходи в Європейському Союзі	4	2	2	-	6	2	-	4
Тема 2. Право інтелектуальної власності на промислові зразки в Європейському Союзі	6	2	2	2	6	-	2	4
Тема 3. Право інтелектуальної власності на комерційні найменування в Європейському Союзі.	6	2	2	2	4	-	-	4

Тема 4. Право інтелектуальної власності на торговельні марки в Європейському Союзі.	4	2	-	2	4	-	-	4
Разом за змістовим модулем 1	20	8	6	6	20	2	2	16
Змістовий модуль 2.								
Тема 5. Правова охорона доменних імен в Європейському Союзі	6	2	2	2	4	-	-	4
Тема 6. Організаційно-правова основа діяльності Європейського патентного відомства та досвід співпраці між вітчизняним патентним відомством та європейським.	4	2	-	2	6	2	-	4
Разом за змістовим модулем 2	10	4	2	4	10	2	-	8
Усього годин	**30**	12	8	10	**30**	4	2	24

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1.	Право інтелектуальної власності на винаходи в Європейському Союзі	2	-
2.	Право інтелектуальної власності на промислові зразки в Європейському Союзі	2	2
3.	Право інтелектуальної власності на комерційні найменування в Європейському Союзі.	2	-
4.	Правова охорона доменних імен в Європейському Союзі	2	-
Усього		**8**	**2**

6. Самостійна робота

№ з/п	Найменування робіт	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1.	Право інтелектуальної власності на винаходи в Європейському Союзі	-	4
2.	Право інтелектуальної власності на промислові зразки в Європейському Союзі	2	4
3.	Право інтелектуальної власності на комерційні найменування в Європейському Союзі.	2	4
4.	Право інтелектуальної власності на	2	4

	торговельні марки в Європейському Союзі.		
5.	Правова охорона доменних імен в Європейському Союзі	2	4
6.	Організаційно-правова основа діяльності Європейського патентного відомства та досвід співпраці між вітчизняним патентним відомством та європейським.	2	4
Усього		**10**	**24**

7. Методи навчання

При викладанні навчальної дисципліни використовуються такі групи методів навчання, як: 1) методи за джерелами знань – словесні (бесіда, лекція, інструктаж, робота з книгою, репродуктивний метод), наочні (демонстрація, ілюстрація), практичні (практична робота, вправи); 2) методи навчання за характером логіки пізнання (індуктивний, дедуктивний); 3) методи навчання за рівнем самостійної розумово-пізнавальної діяльності (проблемний виклад, частково- пошуковий метод, дослідницький метод, метод проблемного викладання).

Бесіда передбачає використання попереднього досвіду студентів з певної галузі знань і на основі цього приведення їх за допомогою діалогу до усвідомлення нових явищ, понять або відтворення вже наявних. З цього погляду виділяють два види бесіди: евристичну й репродуктивну. За місцем у навчальному процесі розрізняють вступну, поточну й підсумкову бесіди.

Лекція – це метод, за допомогою якого педагог у словесній формі розкриває сутність наукових понять, явищ, процесів, логічно пов`язаних, об`єднаних загальною темою. Лекція використовується, як правило, у вищих навчальних закладах і старших класах загальноосвітньої школи.

Важливе місце у навчальному процесі займає інструктаж. Він передбачає розкриття норм поведінки, особливостей використання методів і навчальних засобів, дотримання правил безпеки під час виконання навчальних операцій. Це важливий етап в оволодінні методами самостійної пізнавальної діяльності. Адже важливо, щоб студенти розуміли не лише, що треба робити, а і як це робити.

Репродуктивний метод. До нього відносять застосування вивченого матеріалу на основі зразка або правила. Діяльність тих, хто навчається, має алгоритмічний характер, тобто провадиться за інструкціями, правилами в аналогічних, схожих зі зразком, ситуаціях.

Ефективне навчання неможливе без широкого використання наочних методів. Вони зумовлені діалектичними закономірностями пізнання і психологічними особливостями сприймання. Наочні методи передбачають насамперед використання демонстрації та ілюстрації. При цьому варто зауважити, що ці методи можуть застосовуватись як прийоми реалізації вимог інших методів.

Демонстрація – це метод навчання, який передбачає показ предметів і процесів у натурі, динаміці.

Ілюстрація – метод навчання, за якого предмети і процеси розкриваються через їх символічне зображення (світлини, малюнки, схеми, графіки та ін..).

Практична робота спрямована на використання набутих знань у розв'язанні

практичних завдань. У навчальній практиці значне місце відводиться вправам. Вправа – це метод навчання, сутність якого полягає у цілеспрямованому, багаторазовому повторенні студентами окремих дій чи операцій з метою формування умінь і навичок.

Індуктивний метод – це шлях вивчення предметів, явищ від одиничного до загального. У результаті розуміння сутності ознак, властивостей одиничних предметів чи явищ, понять є можливість усвідомити істотні, типові закономірності чи властивості одно порядкових предметів або явищ. Проте, використовуючи індуктивний метод, варто не змушувати студентів завчати велику кількість одиничних понять, а лише ту інформацію, що дасть змогу виділити у споріднених поняттях суттєве, загальне, типове.

Дедуктивний метод, навпаки, базується на вивченні навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного. Студенти ознайомлюються із загальною із заальною закономірністю., а потім на потім на основі цієї закономірності, правила, закону характеризуються інші явища, предмети. Індуктивний і дедуктивний методи перебувають у діалектичному взаємозв'язку.

Методи навчання за логічними ознаками не відокремлені від методів навчання за джерелами знань. У процесі використання словесних, практичних та наочних методів викладач і студенти не можуть обійтися без індукції, дедукції, аналізу й синтезу.

Проблемний виклад передбачає створення викладачем проблемної ситуації, допомогу студентам у виділенні та «прийнятті» проблемного завдання, використанні словесних методів (лекції, пояснення) для активізації мисленнєвої діяльності студентів, спрямованої на задоволення пізнавального інтересу шляхом отримання нової інформації.

Частково-пошуковий метод включає студентів у пошук шляхів, прийомів і засобів розв'язання пізнавального завдання. Для забезпечення дієвості цього методу необхідно створити проблемну ситуацію і спонукати студентів до розуміння і «прийняття» пізнавального завдання; керувати ходом пошукової мисленнєвої діяльності студентів з використанням системи логічно вмотивованих запитань; стимулювати і схвалювати пізнавальну діяльність студентів у процесі розв'язання навчальних завдань; аналізувати успіхи і помилки, труднощі.

Дослідницький метод спрямований на включення студентів у самостійне розв'язання пізнавального завдання з використанням необхідного обладнання. Для ефективності цього методу варто дотримуватися низки вимог: створення проблемної ситуації; керівництво студентами при виділенні пізнавального завдання; спонукання студентів до пошуків гіпотези, перевірки їх достовірності; надання допомоги у пошуках ефективних методів і резерву знань, необхідних для розв'язання задачі; орієнтація студентів на проведення досліджень і систематизація результатів проведеної роботи; включення студентів у самостійний аналіз перебігу та результатів проведеної роботи.

Пояснювально - демонстраційний метод. Аспіранти отримують знання на лекції, з навчальної або методичної літератури, через екранний посібник у «готовому» вигляді. Сприймаючи й осмислюючи оцінки, висновки, студенти діють у рамках репродуктивного (відтворювального) мислення. У навчальному процесі цей метод набуває найширшого застосування для передання великого масиву інформації.

Метод проблемного викладання. Використовуючи різноманітні джерела та

засоби, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, розкриваючи систему доведень, порівнюючи погляди, різноманітні підходи, показує способи розв'язання поставленого завдання. Аспіранти стають свідками і співучасниками наукового пошуку. І в минулому, і нині такий підхід широко застосовується.

8. Методи контролю

Контроль знань аспірантів проводиться у таких формах: експрес-опитування, доповідь (повна відповідь на питання), доповнення відповіді, вільна дискусія, виконання індивідуального завдання, вирішення задач.

9. Критерії оцінювання результатів навчання аспірантів

Дається розподіл балів, які аспіранти можуть отримати за результатами кожного виду поточного та підсумкового контролів.

Оцінювання навчальних досягнень здійснюють за 100 – бальною шкалою.

Поточний контроль та самостійна робота									Сума
Змістовий модуль 1					Змістовий модуль 2				
Т1	Т2	Т3			Т4	Т5	Т6		100
20	10	10			20	20	20		

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою	
		для заліку
90-100		зараховано
82-89		
74-81		
64-73		
60-63		
35-39		не зараховано з можливістю повторного складання
0-34		не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

10. Рекомендовна література

1. Бабич Ж.В. Європейський патент як дієвий інструмент захисту прав промислової власності в Європейському Союзі // Молодий вчений - № 7 (22) - Частина 2 - липень, 2015 р. - С. 16 - 19

2. Електронний ресурс // ДП Український інститут інтелектуальної власності // [http://www.uipv.org/].

3. Електронний ресурс / Сайт Європейського патентного відомства // http://www.epo.org/index.htm

4. Лазебний В.С., Розорінов Г.М., Толюпа С.В. Основи інтелектуальної власності та її захисту. — К.: Ліра-К, 2011. — 150 с.

5.http://patent.net.ua/intellectus/patentbureau_news/about_intellectual_property/2370/ua.htm

6. Чомахашвілі О.Ш. Європейське патентне відомство — Науковий вісник Ужгородського національного університету — Серія Право — Випуск 48 — Том 2 — Ужгород — 2018 — С. 28-31